

Vogelspotters speuren een ochtend de horizon af vanaf de uitkijktoren bij Bakkeveen

Is het een buizerd of toch een wespendif?

Bakkeveen - Verrekijkers en vogelgidsen in de aanslag: hoe onderscheid je nu een wespendif van een buizerd? Vogelspotters hoorden het zaterdag van roofvogelkenner Christiaan de Vries. Door Anja Mast.

Zodra we straks verdachte stipjes boven de horizon zien uitkomen, kunnen we de verrekijker erbij pakken", zegt roofvogelkenner Christiaan de Vries (39). Boven op de 23 meter hoge uitkijktoren bij Bakkeveen hebben zich zaterdag een stuk of twaalf vogelspotters verzameld voor een ochtend wespendif (*wapseglee*) kijken. Met een flinke wind en donkergrijze bewolking is het bepaald geen ideaal vogelkijkweer. Toch kunnen we, met een beetje geluk, vandaag wel een exemplaar te zien krijgen, verwacht De Vries.

Het grootste deel van de aanwezigen is lid van de Drachtster afdeling van de Koninklijke Nederlandse Natuurhistorische Vereniging (KNNV) en houdt zich bezig met allerlei vogel- en natuuronderzoek. Ze hebben dus al behoorlijk wat kennis in huis. Maar wespendifen herkennen is behoorlijk lastig.

Vandaar dat door de KNNV vandaag de hulp van De Vries is ingeroepen. Terwijl hij honderduit vertelt luisteren de spotters aandachtig.

Weinig bekend

Wespendifen lijken sterk op buizerds (*mûzebiters*), maar komen in aantal veel minder vaak voor. Onderzoekers weten nog relatief weinig over het gedrag van het dier, vertelt De Vries, die zelf al jaren roofvogelonderzoek doet in de omgeving.

„Wespendifen hebben smallere en rechte vleugels in de vlucht, daaraan kun je ze onderscheiden. Als ze nog broeden zie je ze vrijwel niet, maar de meeste paartjes hebben nu al jongen en vliegen dus vaker af en aan. Zodra ze op zoek zijn naar een maaltje kunnen ze zo twee uur wegblijven. Ze graven met hun poten ondergrondse wespennesten open en zoeken de larven. Dat is hun voorname voedselbron. Als het een slecht wespennest is, is dat voor ons

De vogelspotters van de Drachtster afdeling van de KNNV speuren aandachtig naar de wespendif. Foto: Martin de Jong

misschien leuk maar hebben de vogels helaas ook een minder jaar." De spotters houden de verrekijker constant gereed. Ze hebben om hun middel een regenjas geknoopt. De

'We gaan nooit zonder verrekijker de deur uit. Behalve voor boodschappen dan'

rugzak met vogelgids heeft eenieder bij de hand. De Bakkeveenster Martje Taabe (59) die in een feestjurk net de trap op komt zetten, valt dus een beetje uit de toon.

„Ik blijf maar kort hoor. Verjaardagsvisite", verduidelijkt ze. Uit haar tas haalt ze een veer en zelfgetekend plattegrondje tevoorschijn van de

plaats waar ze hem vorig jaar vond. „Ik denk dat-ie van een buizerd is, omdat hier in de buurt ook een nest zit. Ik weet dat Christiaan onderzoek doet naar roofvogels dus misschien heeft hij er wat aan. Bovendien wil ik wel eens weten van welk dier het nu eigenlijk is. Mijn man houdt zich ook erg bezig met vogelspotten, vandaar." De Vries heeft de veer nog geen seconde in de hand of hij ziet het al. „Een havik. De patronen lijken op elkaar, maar buizerdveren zijn net een stukje langer." Ondertussen houden Trienke Wijnalda (74) uit Drachten en Anja Kerkhof (59) uit Bakkeveen - allebei al jaren lid van de KNNV - de horizon scherp in de gaten. Zelf legt Kerkhof zich tegenwoordig vooral toe op vlinderonderzoek. „Vogels kijken vind ik ook nog steeds leuk. Dat blijft. Als ik vlinders kijk, houd ik de vogels er dus ook een beetje bij in de gaten. Maar zo-

dra ik een vlinder zie, gaat de blik meteen weer die kant op."

Cassettebandjes

Wijnalda houdt zich vooral bezig met broedonderzoek. „Het is puur een hobby van me, zo gegroeid uit interesse voor de natuur. Vroeger draaide ik tijdens het afwassen cassettebandjes met vogelgeluiden om soorten te kunnen herkennen. Dat helpt je de geluiden makkelijker onderscheiden als je op pad bent. Tot nu toe zie ik hier vooral houtduiven rondvliegen. De rest is eigenlijk wat te ver weg, ook met mijn verrekijker. Jammer dat we vandaag geen telescoop mee hebben, maar zie dat ding ook maar eens de toren op te sjouwen", lacht ze.

Na iets meer dan een uur turen, wordt het wachten gelukkig beloond. Niet één, maar drie wespendifen cirkelen boven de boom-

toppen in de verte. De spotters schieten allemaal naar één hoek om ze beter in zicht te krijgen. Het duurt bij elkaar misschien maar een minuut of twee tot de vogels weer in het groen verdwijnen. Toch is iedereen dik tevreden.

„Wespendifen zijn heel speciaal", zegt Anneke Sterk (60) uit Gorredijk. „Je moet er echt op geoefend zijn ze te herkennen. Zelf hadden we hier vast een buizerd in gezien." Samen met echtgenoot Hein gaat ze geregeld op stap om vogels te kijken. „We gaan nooit zonder verrekijker de deur uit. Behalve voor boodschappen dan. Wat we aan vogels zien houden we voor onszelf bij op een lijst. Dit jaar zitten we al op 120 exemplaren. Bij fietstochtjes en wandelingen houden we altijd de ogen open voor wat er rondvliegt. Maar de vogeltjes in onze eigen tuin vinden we ook prachtig."